

ad § 6.

Allerede ved det forhenværende Kongelige Rentekammer's Resolution af 16de Marts 1844 blev det forbudt at bebygge de heromhandlede Trøer, i den Hensigt at forebygge, at Thorsbavn i en endnu høiere Grad, end hidtil, skulde blive Samlingsplads for alle Landets Fattige. Man har anseet det for nødvendigt at beholde dette Forbud som Hovedregel, men ved Siden deraf at indrømme Amtet Bemyndigelse til at tillade Undtagelser, naar det efter de forhåandenværende Omstændigheder maatte findes onskeligt.

ad § 7.

Med Hensyn til Vanstækkigheden ved at faae Torv tilkjøbs paa Færøerne, bliver det i Reglen anseet som en Selvfølge, at naar en Familie faaer Tilladelse til at bosætte sig et eller andet Sted, skal den ogsaa der have Ret til Torveffjær. Da nu alle Torvehaier omkring Thorsbavn ere fordeelte til Huse i Thorsbavn, vil der ikke kunne anvises Torveffjær til de Huse, der maatte blive opførte paa Trøerne, men for at forebygge enhver Tvist desangaaende, har Man optaget den heromhandlede Bestemmelse.

ad § 8.

Da de færreste Trøer ere saa store, at de hidtilværende Leiere have kunnet baade vinter- og sommerføde deres Køer ved Hjælp af dem, have de hidtil faaet deres Køer sommergræssede i Husegaardshaugen. Denne vil imidlertid ikke kunne afgive Sommergræsning til alle de Køer, som kunne vinterfødes paa Trøerne, og da det nu ikke uden Vilkaarlighed kan lade sig gjøre at tillægge nogle af Trøerne Rettighed til Sommergræsning for Køer i bemeldte Hauge, andre ikke, har Man anseet det for rettest udtrykkelig at bestemme, at denne Rettighed ikke følger med Eiendomsretten til Trøerne, hvormod det maa overlades til Trøeierne selv at sørge for at faae deres Køer sommergræssede, hvilket neppe vil falde dem vanstækkeligt at erholde til en billig Priis, da der om Thorsbavn ere flere Hauge, hvori Køerne kunne blive sommergræssede.

ad § 9.

Det Gjerde, der stiller samtlige Trøer fra Udmarken, hvor Husegaardsbøndernes Faar græsse, bør være saa høit og saa forsvarligt, at det kan forhindre Faarene fra at trænge ind paa Trøerne. Da dette Gjerde skal være til Barm for alle Trøerne, er det fundet billigt, at ikke blot de, hvis Trøer grænse umiddelbart til Gjerdet, men ogsaa de, hvis Eiendomme ved mellemliggende Trøer ere fjernede fra Gjerdet, bør bidrage til dets Vedligeholdelse.

Opsynet med Ydergjerdet's Opførelse og Vedligeholdelse var i det oprindelige Udkast overladt til Eysfelmanden alene, men heri er der efter Lagtingets Indstilling foretaget den Forandring, at dette Tilsyn er overdraget til Eysfelmanden i Forening med 4 af Trøeierne aarlig dertil valgte Mand. Da det er i Trøeiernes Interesse, at Ydergjerdet bliver forsvarligt stærkt og søidehøit, har Man ikke havt Betænkning ved at overdrage det nævnte Tilsyn til en saaledes sammensat Commission, og paa den anden Side er det billigt, at Trøeierne deeltage i Bedømmelsen af Ydergjerdet's Tilstand, da de til sammes Opførelse og Vedligeholdelse medgaaende Omkostninger blive at udrede af dem.

Det sidste Stykke af nærværende § er ligeledes optaget efter Lagtingets Forslag for at lette Opførelsen af Ydergjerdet. Hertil sigter ikke blot Slutningsbestemmelsen, men ogsaa Reglen om Forandring af den Linie, som Ydergjerdet har, idet dette, der nu danner mange Krumninger, ved at flyttes ud vil kunne forføres ikke ubetydeligt. Skjøndt dette Forhold vil kunne ordnes administrativt, har Man dog ikke villet modsætte sig Lagtingets Indstilling om, at en Bestemmelse herom optages i Loven, dog saaledes, at Amtets Samtykke er nødvendigt ved enhver Forandring af Ydergjerdet.

ad § 10.

Den i nærværende § Husegaardsbønderne tillagte Rettighed er dem hjemlet ved den allerhøieste Resolution af 30de Marts 1831, og da den paa den ene Side ikke er til nogen Skade for Trøeierne og den paa den anden Side er aldeles nødvendig, naar ikke den vigtigste Deel